

ת"פ 54030/11/16 - מדינת ישראל נגד ש ע

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 54030-11-16 מדינת ישראל נ' ע(אחר/נוסף)

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד אפרת פילזר

המאשימה

נגד

ש ע ע"י עו"ד כאזם כיוואן

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות תקיפת קטין על ידי אחראי, תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג ותקיפה. הודאת הנאשם באה במסגרתו של הסדר דיוני, אשר כלל תיקונים בכתב האישום, ללא הסכמה בשאלת העונש. ואלו עובדות כתב האישום המתוקן:

הנאשם נשוי ואב לארבעה ילדים: ג', ילידת 2001, א, ילידת 1999, ד', ילידת 1995 ונ', יליד 1994.

ביום 14.11.16 בשעות הערב התקשרה ג' אל הנאשם ואמרה לו כי תחזור מאוחר מבילוי. הנאשם אמר לג' כי יכה אותה כאשר תחזור. ואכן בשובה של ג' לבית המשפחה הכה אותה הנאשם בפניה וגרם לה לחבלות וכן שרט אותה בצוורה.

ביום 12.11.16 התגלע ויכוח בין הנאשם לאשתו. במהלך הויכוח הכה הנאשם את אשתו בידה. ילדיהם של בני הזוג, ג' וא' ניסו להגן על אמם ובתגובה הכה אותן הנאשם בראשיהן ובפניהן. כתוצאה נגרמה לא' חבלה בפיה.

ביום 12.10.16 התגלע ויכוח בין הנאשם לאשתו, ובמהלך הויכוח הכה הנאשם את אשתו וסובב את ידה באופן שגרם לה לכאבים.

באמצע שנת 2016 כעס הנאשם על ג' משום שלא ניקתה את רצפת הבית והכה אותה.

בסמוך לחודש יולי 2016 כעס הנאשם על ד' משום שרבה עם ארוסה והכה אותה.

במועד לא ידוע בתחילת שנת 2016 הכה הנאשם את אשתו בפניה וגרם לה לסימן חבלה כחול.

הראיות לעונש

מטעם הנאשם העידו שתיים מבנותיו, א' וג', וכן אשתו.

ג' אמרה כי הנאשם היה אבא טוב אשר דאג לה ונתן לה כסף לטיולים. לדבריה כולם מתגעגעים אליו ורוצים שיחזור.

א' אמרה דברים דומים. כמו כן סיפרה כי יום קודם לשיבת הטיעונים לעונש חגגה את סיום לימודיה בבית הספר והנאשם לא היה איתה. בסוף דבריה ביקשה כי הנאשם יחזור אל בית המשפחה.

נ' ביקש לאפשר לנאשם לחזור אל ביתו ואל משפחתו.

אשת הנאשם אמרה כי קשה למשפחה ללא הנאשם, וכי בני המשפחה אינם מוותרים על הנאשם ורוצים שיחזור להתגורר עמם.

הנאשם אמר את המילה האחרונה. לדבריו לא התכוון להרביץ לבני משפחתו והוא מתנגד אלימות. עוד אמר כי הוא חייב לבנק 50,000 ש"ח והיה עצור חודשיים, וכיום רוצה לחזור לבית משפחתו.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה שמה דגש על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ופגיעתן בערכים מוגנים ובהם שלמות התא המשפחתי וזכותם של בני המשפחה לכבוד ולחיים ללא אלימות. ביחס לעדויותיהן של בנות משפחתו של הנאשם אמרה, כי הן מדגימות את המורכבות שבתיקי אלימות במשפחה ואת הצורך להגן מפני מעשי אלימות הנעשים בתא המשפחתי.

לאור אלה ביקשה לקבוע מתחם עונש שבין 8 חודשי מאסר ועד 18 חודשים ולמקם את הנאשם בצידו הנמוך של המתחם.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שמדובר באדם שאין לחובתו הרשעות קודמות והודה במיוחס לו. עוד טען, כי אם יגזר על הנאשם מאסר ממש, הדבר יפגע במשפחתו ואף יקשה על בנותיו למצוא שידוך הולם. לאור אלה ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם צו של"צ.

מתחם העונש ההולם

כתב האישום המתוקן מפרט ששה מקרים שונים שהתרחשו לאורך שנת 2016 בהם תקף הנאשם את בני משפחתו. מבלי להקל ראש במעשים, האלימות בה נקט הנאשם ברוב המקרים לא היתה ברף הגבוה. עם זאת, במקרה אחד גרם הנאשם לאשתו לסימן חבלה כחול סביב עינה - ומדובר באלימות ממשית.

ועם זאת, עיקר החומרה במעשיו של הנאשם אינה הנזק הגופני אותו גרם הנאשם לבני משפחתו ולא המכאוב שסבלו, אלא התחושה הקשה של חיים תחת משטר אלימות, שהרי עיקר חומרתן של עבירות אלימות הנעברות בתא המשפחתי, היא בפגיעה הנפשית שהן גורמות לקרבתו, וערעור תחושת הביטחון האישי שלהם בביתם.

לא ניתן להשלים עם מעשיו של הנאשם או לגלות כלפיהם סבלנות. על בתי משפט להעביר מסר חריף ונחרץ, כי דינו של מי שעובר עבירות אלימות בכלל, ונגד בני משפחה במיוחד, הוא לעונש מוחשי ומרתיע. ר' למשל ע"פ 669/12 - י.ע. נ' מדינת ישראל:

קשה להלום כי בישראל של המאה העשרים ואחת, עדיין רווחת התופעה של אלימות במשפחה, ובמיוחד אלימות נגד בת זוג, משל הייתה רכוש וקניינו של הבעל. כל זאת, תוך ניצול פערי כוחות פיזיים, לעתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בת הזוג, ותוך ניצול העובדה שהדברים מתרחשים בין כתלי הבית כשהם סמויים מן העין. התופעה מעוררת שאט נפש וסלידה, והענישה בעבירות אלה צריכה לשקף את המימד המחמיר של עבירות אלימות במשפחה, תוך הכרה בעוול ובנזק הנפשי או הפיזי שנגרם לבת הזוג ובפגיעה בכבודה (ע"פ 4875/11 מדינת ישראל נ' פלוני בפסקה 12 (לא פורסם, 26.1.2012); ע"פ 322/12 מדינת ישראל נ' פלוני (לא פורסם, 18.4.2012)).

ר' גם עפ"ג 18822-08-15, ליאור דולב נ' מדינת ישראל, שם נפסק:

במקרים מן הסוג הנדון לפנינו, על בית המשפט להציב נורמה ברורה וחד משמעית, לפיה אדם הנוטל לעצמו את החירות לנקוט בדרכי אלימות כלפי בת זוגו וילדו ישלם מחיר משמעותי על מעשיו על מעשיו (ר': ע"פ 4732/10 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו) (2012)).

בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון את ריבוי המעשים ופרישתם לאורך שנה מצד אחד, ואת העובדה כי מלבד מקרה אחד, עצמתה של האלימות היתה בצד הנמוך מנגד. לאור אלה, מתחם העונש ההולם את מכלול מעשי הנאשם הוא מאסר בפועל, לריצוי ממש, לתקופה שבין מספר חודשים ועד שנה.

נתונים אשר אינם קשורים לעבירות

הנאשם יליד 1970. אין לחובתו הרשעות קודמות. אינו עובד ומקבל גמלה מהמוסד לביטוח לאומי בשל נכות נפשית. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם סובל מפיגור קל ומבעיות נפשיות שונות, ואינו מקפיד על נטילת תרופות. בכל הנוגע להתייחסותו של הנאשם לעבירות, עלה כי מצד אחד הביע צער על מעשיו והבטיח כי לא יחזור עליהם ומנגד קיבל עליהם אחריות חלקית בלבד והכחיש את חלקם. להערכת השירות, ברקע ביצוע העבירות בעיותיו הנפשיות והקוגניטיביות של הנאשם, המקשות עליו להתנהל בצורה בוגרת ושקולה, כהולם את גילו והיותו בעל משפחה. להערכת שירות המבחן, להליכים המשפטיים היתה השפעה מרתיעה על הנאשם בטווח הזמן הקצר, עם זאת, השירות ביטא עמדה ספקנית יותר ביחס להתרת הנאשם בטווח הארוך. בשורה התחתונה, המלצת שירות המבחן היא להטיל על הנאשם עונש של 100 שעות של"צ, מאסר מותנה וצו מבחן. להערכת השירות הנאשם לא יעמוד בעבודות שירות וגם לא בהיקף של"צ גדול יותר.

דין והכרעה

לאחר לבטים, ראיתי לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם של"צ וצו מבחן:

בראש שיקולי עומדת העובדה כי הנאשם היה עצור קרוב לחודשיים וחצי. באיזון הכולל, תוך הבאה בחשבון של ניכוי שלישי, תקופת המעצר שקולה לעונש של מספר חודשי מאסר בפועל, קרי הרף התחתון של המתחם אותו קבעתי.

לפיכך, לו הייתי גוזר על הנאשם עונש של ארבעה או חמישה חודשי מאסר, בניכוי ימי המעצר המשמעותי היתה להחזיר

את הנאשם למאסר קצר, של שבועות ספורים לכל היותר. יתרה מכך, בשים לב לנתוני האוביקטיביים של הנאשם, אין ספק כי תקופה זו היתה לו קשה יותר מאשר לאדם אחר (ר' בהקשר זה הערת כב' הש' גבאי ריכטר בפרוטוקול ישיבת יום 1.1.17 בתיק מ"ת 54012-11-16, בדבר החשש מפגיעה בנאשם בעת שהותו במעצר). מנגד, בדרך זו לא היתה אפשרות להטיל על הנאשם צו מבחן, הנראה לי חיוני בנסיבות העניין.

עוד אומר, כי נתתי משקל משמעותי לזכות הנאשם לדברי בנותיו, בנו ואשתו, אשר ביקשו כולם לאפשר לו לחזור לבית המשפחה. ניכר היה בבני משפחתו של הנאשם כי הוא יקר לליבם וכי חסרונו מקשה עליהם. כמו כן מדובר באדם אשר קיבל אחריות למעשיו ואין לחובתו הרשעות קודמות.

כשיקול נוסף אומר, כי מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם סובל מקשיים קוגניטיביים משמעותיים. אמנם לא הובאו לפני נתונים ברורים בדבר מידת הבנתו של הנאשם את הפסול שבמעשיו ומידת יכולתו להמנע מהם, אשר היה בהם להשפיע על קביעת מתחם העונש, אך יש לתת לנתונים אלו משקל ממשי בקביעת העונש בתוך המתחם.

לאור כל אלה סברתי, כי גם אם בהמנעות מהשתת מאסר יש באופן פורמלי סטייה מהמתחם, הרי שבאופן מהותי, בשים לב לכך שבאופן מהותי הנאשם היה עצור תקופה השקולה למספר חודשי מאסר, ראיתי להסתפק בהשתת של"צ וצו מבחן.

לאור אלה גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שלושה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור אחת מן העבירות בהן הורשע תוך שלוש שנים מהיום.
 - ב. 100 שעות של"צ. העבודות יבוצעו בפיקוח שירות המבחן. ככל שיהיה צורך בשינוי מקום ביצוע העבודות ומועדן, הדבר יעשה על ידי שירות המבחן ללא צורך בצו שיפוטי נוסף.
 - ג. צו מבחן למשך שנה. המבחן יהיה בפיקוח שירות המבחן ללא צורך בצו שיפוטי נוסף.
- הנאשם מוזהר, כי אם לא יבצע השל"צ כנדרש או לא יעמוד במבחן, הוא צפוי לגזירת דינו מחדש.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט תמוז תשע"ז, 13 יולי 2017, במעמד הצדדים.